

Manege Borger

Paardensportcentrum De Hondsrug Borger (1960-1995)

- Home
- De manege
- Biografie Gien Smeenge
- Paarden en pony's
- In Walk of Steen Borger
- Films en video's
- Fotoalbum
- Verhalen over de manegetijd
- Actuele onderwerpen
- Nieuwsbrieven
- Interessante links
- Contact

De laatste jaren van het leven van Gien Smeenge

door Jan Stoffers

Mevrouw Smeenge leefde van 1907 tot 1995. Na een actief leven met de paarden brak er voor Gien Smeenge eind jaren 70 van de vorige eeuw een geheel ander leven aan. Door verwaarlozing van haar eigen lichaam kwam ze in 1976 in het medisch circuit terecht. Over de laatste 19 jaar van haar leven gaat dit schrijven. Velen bezochten mevr. Smeenge nadat ze in de ziekenboeg terecht kwam. Mijn persoonlijk verhaal is niet belangrijk maar meer een poging om aan te geven hoe het er aan toe ging en hoe ik het heb ervaren. De bezoeken pleegden we soms met meerdere mensen of ik ging alleen. Als dit vandaag de dag aan de orde was geweest dan hadden we met de mogelijkheden die bijvoorbeeld WhatsApp biedt, van elkaar geweten wie haar bezocht. Tja en als... dan hadden we bezoeken ook kunnen coördineren. Maar ja op zijn Drents is als "as" en dus verbrande turf.

Diaconessenhuis Emmen 1976

Na vele jaren actief te zijn geweest in de manege, kreeg Gien Smeenge te maken met een teruglopende gezondheid. Ze verwaarloosde haar eigen lichaam en kwam in eerste instantie in het toenmalige Diaconessenhuis in Emmen terecht. Uit betrouwbare bron heb ik begrepen dat de behandelende internist haar daar als een lichamelijk zeer sterke vrouw typeerde. Dit zeker gezien de toestand waarin ze binnengebracht werd. Het is me niet bekend of iemand van de toenmalige groep ruiters haar daar heeft kunnen bezoeken.

Academisch Ziekenhuis Groningen 1976

Ze werd na verloop van tijd overgebracht naar het Academisch ziekenhuis in Groningen. Daar lag ze weken lang op de afdeling Intensive Care. In mijn herinnering lag ze daar aan de beademing en kreeg ze sondevoeding. Het communiceren met haar bestond toen in feite uit eenrichtingsverkeer. De eerste keer was ik na tien minuten wel uitgepraat en nam na verloop van tijd het Nieuwsblad van het Noorden mee en las haar daar uit voor. Een anekdote die me nog bijstaat is de volgende: Toen ik haar voorlas dat prinses Margriet de dag ervoor het Academisch ziekenhuis had bezocht, maakte ze me met handen en voeten duidelijk dat de prinses ook op de afdeling Intensive Care was geweest en ze elkaar hadden gezien.

De Enk Zuidlaren 1976 tot 1995

In de laatste periode van haar leven verbleef ze in Dennenoord te Zuidlaren op de afdeling de Enk. Ze leefde daar in een woongroep. Kan me herinneren dat ze door betere en regelmatigere voeding aardig groeide. Ze bewoog niet veel maar volgens mij liep ze daar wel gewoon. Rollators waren toen nog niet aan de orde. Ze uitte tijdens bezoeken haar tevredenheid over de verzorging die ze van de mensen van de Enk kreeg. Ik bezocht haar daar regelmatig, soms samen met Geert Hoving.

Tijdens de bezoeken was het vaste prik dat ze vroeg: "Hoe is het thuis?" maar na een half uur praten kwam ze vaak met opmerkingen als: "Voor die daar moet je oppassen dat is een NSB-er". Daaruit bleek dat ze in Zuidlaren op haar plek was. Terugkeer naar Borger in een bejaardenhuis is volgens mij nog wel eens ter sprake geweest maar was in feite niet aan de orde. Uit verhalen heb ik begrepen dat men vanuit de Enk nog wel eens met haar naar de manege van Jan Dolfing in Vries geweest is. Tijdens het jaarlijkse concours in Zuidlaren gingen ze ook wel eens met haar naar één van de wedstrijden.

Heden is overleden op 87-jarige leeftijd

LUCHINA DRENTHE

sinds 4 oktober 1958 weduwe van Hendrik Smeenge.
Zuidlaren, 7 april 1995.

Uit aller naam:
FAM. SMEENGE

De crematieplechtigheid zal plaatsvinden op woensdag
12 april a.s. om 13.00 uur in het crematorium "De
Meerdijk", Meerdijk 74 te Emmen.

Na verloop van tijd heb ik bij de Enk in Zuidlaren aangegeven dat ik graag gewaarschuwd wilde worden als mevrouw Smeenge slechter dan wel terminaal werd. Dit heeft men ook gedaan en ik kan me nog precies herinneren waar ik het telefoontje kreeg. Had de intentie haar nog een keer bij leven te bezoeken. Helaas kon dat niet meer omdat ze terwijl ik door iemand van de Enk gebeld werd op 7 april 1995 overleed. Met Geert Hoving heb ik wel haar crematie in Emmen kunnen bijwonen. Naast familieleden waren er ook 2 personeelsleden van de Enk aanwezig. In mijn herinnering was de crematie op een warme zonnige en voor ons uiteraard gedenkwaardige dag.

Plek waar de as van mevr. Smeenge is uitgestrooid.

Het is min of meer schuin achter het crematorium "de Meerdijk" aan de Meerdijk in Emmen.

o – o – o – o – o

Reacties ontvangen via Facebook:

– **Anneke Lutz:** *Het is goed de herinneringen aan deze bijzondere vrouw levend te houden! Dank voor je openheid, Jan!*

– **Jan Stoffers:** Dank je Anneke. Tja een bijzondere vrouw in een voor ons toch wel bijzondere periode.

– **Jeanet de Vries Greijdanus:** *Ik ben 1 keer met mijn ouders bij haar geweest in Zuidlaren en wat ik mij herinner, is dat ze bijna blind was.*

Pap en mam gingen regelmatig naar haar.

– **Anita Anninga:** *Misschien nog een leuke aanvulling op jouw verhaal Jan, van Jan Dolfing weet ik, dat als mevrouw Smeenge bij hem*

op de manege kwam, hij al zijn paarden los in de bak liet lopen, en mevrouw in het midden op een stoel zette. Zo ging dat vroeger

in Borger ook, zei Jan dan.

– **Jan Stoffers:** Dank je Anita. Wist wel dat ze met haar bij de manege van Jan zijn geweest. Dat hij de paarden los liet lopen omdat

het in Borger ook zo ging dat wist ik niet. Wel weet ik waarom we dat in de winterperiode wel deden. Ze hadden dan veel te weinig

bewogen en voor dat de lessen begonnen gingen ze dan met zijn allen de bak in...

– **Marianne Walravens:** *emoticon: triest*

– **Lyske Sloots:** *Mijn vader en mw. Smeenge kenden elkaar i.i.g. uit de oorlogsperiode; later reed ik op Lisa, nog weer later op Gelrus.*

– **Anneke van Essen:** *Mijn toenmalige man en ik hebben haar ook een paar keer opgezocht in Zuidlaren. Tegen de kerst is aan ons gevraagd*

of we ook wilden komen omdat er voor haar nog geen bezoek was aangemeld. Dat hebben we ook gedaan en ik weet nog dat de bewoners

en wij getraakteerd werden op een advocaatje met slagroom, ze heeft ze alle 3 heerlijk opgegeten.... 🍌

– **Jan Stoffers:** 😊 Leuke annekdote Anneke.

o – o – o

Zoeken

© 2026 Paardensport-
centrum De Hondsrug
Borger

[Privacyverklaring](#)